

نقد لنین بر یک روزنامه
بدون اتحاد وسیع
از موفقیت سخن نگویند
ترجمه فریده زمان خواه

رفیق تروتسکی، قبلا در باره اهداف کلی روزنامه "به زیر پرچم مارکسیسم" در شماره ۱-۲ آن چه را که لازم بود به خوبی بیان داشت. من می خواهم در باره مسائل مشخصی که با دقت بیشتری معرف فهرست و برنامه کار هستند و نویسندگان آن در بیانیه مقدماتی در این شماره بیان کرده اند، بحث کنم.

این بیانیه می گوید که همه کسانی که به دور روزنامه "به زیر پرچم مارکسیسم" گرد آمده اند کمونیست نیستند، اما ماتریالیست های پیگیری هستند. من فکر می کنم اتحاد کمونیست ها و غیر کمونیست ها حتما ضروری است و این هدف را روزنامه به درستی معرفی می کند. یکی از بزرگترین و خطرناکترین اشتباهاتی که ممکن است کمونیست ها (و یا به طور کلی انقلابیونی که با موفقیت يك انقلاب را شروع کرده اند) مرتکب شوند این است که فکر کنند يك انقلاب می تواند به تنهایی توسط انقلابیون منفرد به انجام برسد. درست برعکس؛ برای این که موفق شویم مجموعه فعالیت های خطیر انقلابی طلب می کند تا توانا بودن انقلابیون به ایفای نقش پیشاهنگ و مصمم طبقه پیشرو درك و در عمل پیاده شود. يك پیشاهنگ وظیفه خود را به عنوان پیشاهنگ فقط زمانی انجام می دهد که قادر باشد از جدا ماندن از توده هایی که رهبری شان می کند، اجتناب کند و بتواند آنها را به پیش رهبری نماید. بدون يك اتحاد در متنوع ترین زمینه های فعالیت با غیر کمونیست ها نمی توان سخنی از ساختمان موفقیت آمیز کمونیسم بر زبان آورد.

این نیز شامل دفاع از ماتریالیسم و مارکسیسم می شود که روزنامه "به زیر پرچم مارکسیسم" آن را بر عهده گرفته است. خوشبختانه گرایش های اصلی تفکر اجتماعی پیشرفته در روسیه سنت ماتریالیستی استواری دارد. بجز گ. و پلخانف کافی است از چرنیشفسکی نام ببریم؛ پس از او نارودنیک های جدید (سوسیالیست های خلقی، سوسیالیست های انقلابی و غیره) غالبا در برابر آئین های فلسفی واپسگرای رایج عقب نشینی کردند و با شیفته شدن به زرق و برق "علم اروپائی" نتوانستند در پشت این زرق و برق "نمایشی" را تشخیص دهند که مشغول خوش خدمتی به سرمایه داری و غرض ورزی و ارتجاع ناشی از آن است.

به هر حال ما برای يك مدت زمان نسبتا طولانی در روسیه مجبور هستیم و بدون شك مجبور خواهیم بود ماتریالیست ها را از اردوی غیر کمونیست ها بیرون بیاوریم و این وظیفه مطلق ماست که تمام هواداران ماتریالیسم پیکارجو و پیگیر را در کار مشترك مقابله با واپسگرایی فلسفی و پیشداوری های بورژوائی جامعه به اصطلاح فرهیخته بسیج کنیم. دیتسگن پدر - بدون این که با پسر نویسنده خود که به عنوان يك صاحب ادعا ناموفق بود، اشتباه گرفته شود- زمانی از احترام دانشمندان و نویسندگان سیاسی بهره مند شد که به درستی، مهارت و وضوح گرایش های فلسفی رایج در کشور های سرمایه داری را از دیدگاه اساسی مارکسیسم تشریح کرد و در باره تاثیرگذاری پروفیسورهای فلسفه بر جامعه نوین گفت اکثر این دانشمندان چیزی جز "پادوهای فرهیخته تاریک اندیشی" نیستند.

(ترجمه از مجموعه یادداشت های فلسفی لنین)